

Hồng Thủy

BẬT MẬT CHUYỆN BEAUTY SALON

“Tweety! Tweety!”

Đang đi ở parking lot, nghe tiếng ai gọi nickname của tôi ở beauty salon (viện thẩm mỹ) thời còn đi làm, tôi giật mình quay lại. Tôi ngỡ ngàng khi thấy Angela, một người bạn làm tóc cùng tiệm với tôi thời xưa, vui mừng chạy lại ôm lấy tôi. Angela hỏi thăm rồi rít: lúc này tôi làm ở đâu, mẹ tôi khỏe không, gia đình tôi thế nào. Tôi thực sự cảm động khi thấy thời gian xa nhau khá lâu mà Angela còn nhớ đến mẹ tôi và gia đình tôi. Trao đổi truyện trò một lúc, tôi hỏi số phone của Angela rồi chúng tôi chia tay. Nhìn theo bóng Angela khuất vào đám đông tôi bỗng thấy ngậm ngùi nhớ lại chuyện tôi đã vô tình gây khó khăn cho Angela ngày xưa mà tôi không thể nào nói ra lời xin lỗi.

Câu chuyện bắt đầu vào dịp lễ Giáng Sinh cách đây vào khoảng mười mấy năm, tôi không nhớ rõ. Chúng tôi cùng làm ở beauty salon của Woodward & Lothrop Department Store, một công ty khá sang của Mỹ. Công ty này là một tiệm bách hóa khổng lồ. Những tầng dưới bán quần áo, mỹ phẩm, đồ nữ trang; tất cả là loại sang và thật đắt tiền. Tầng trên cùng bán bàn ghế, tiệm ăn và beauty salon. Tiệm tôi có 12 nhân viên làm tóc nên dịp Noel chúng tôi thường bóc thăm để

mỗi người chỉ phải mua một món quà cho tên mình bốc thăm được thôi.

Angela bốc trúng tên tôi. Tự nhiên Angela hỏi tôi "Bạn thích nước hoa không?" Tôi trả lời thích. Angela nói tiếp "Vậy tôi sẽ mua nước hoa cho bạn." Rồi Angela liệt kê tên một số nước hoa đắt tiền như Chanel, Lancome, Esthee Lauder và hỏi tôi thích loại nào. Tôi biết Angela không có tiền nhiều vì Angela thường không đông khách. Tôi nhớ lúc mới sang Mỹ còn đi làm bồi, một người bạn tôi xài nước hoa Charlie của Revlon mùi thơm nhẹ nhàng rất lâu mà rất rẻ tiền nên tôi nói Angela mua Charlie cho tôi. Angela phản đối kịch liệt, hỏi sao tôi lại thích loại nước hoa rẻ tiền đó và cứ mang tên nước hoa đắt tiền ra ép tôi. Tôi rất ngạc nhiên vì Angela có ít tiền mà lại muốn xài hoang cho tôi vậy. Tôi cảm nhận lòng tốt của bạn, nhưng vẫn không muốn bạn tốn nhiều tiền mua quà cho tôi, nên cương quyết nói tôi chỉ thích mùi Charlie. Cuối cùng thì tôi cũng toại nguyện, nhưng Angela tỏ ra không vui chút nào khi tôi cứ cố tình đòi cho được nước hoa Charlie.

Một tuần sau đó tôi mới vỡ lẽ ra tại sao Angela muốn tặng tôi nước hoa đắt tiền. Tôi tưởng tôi tể nhị, thương bạn, không muốn bạn tốn tiền nhiều, nên nhất quyết đòi món quà rẻ tiền. Không ngờ vô tình tôi đã làm khó bạn, vì nước hoa đắt tiền bạn tôi đã có sẵn hàng ló, còn nước hoa rẻ tiền bạn tôi phải cất công đi tìm mua vì trong công ty bách hóa tôi làm, họ không bán loại rẻ tiền. Lý do Angela có sẵn cả ló nước hoa đắt tiền là vì Angela đã đại đột thông đồng với một nhân viên làm trong kho chứa đồ của tiệm. Người nhân viên kia ăn cắp một số nước hoa đắt tiền đưa cho Angela giấu trong tủ riêng của Angela ở beauty salon để mỗi ngày tìm cách đưa dần ra khỏi tiệm. Angela chưa kịp đưa ra được hết số nước hoa thì bị bắt. Hôm manager của tiệm khám phá ra chuyện này tôi vô cùng ân hận. Tôi biết tôi đã làm khó Angela khi đòi cho được nước hoa rẻ tiền Charlie. Tôi muốn nói lời xin lỗi, nhưng trong hoàn cảnh này làm sao mở miệng được. Dĩ nhiên là sau khi bị bắt thì Angela bị đuổi việc và chắc cũng bị ở tù ít lâu vì nghe nói số mỹ phẩm bị lấy cắp lên đến gần 10 ngàn mỹ kim.

Tôi hơi ngỡ ngàng vì sau sự việc này Angela vẫn tự nhiên chào hỏi tôi như không có việc gì xảy ra trong quá khứ.

Nhìn bạn tươi trẻ, ăn mặc diêm dúa có vẻ ăn nên làm ra, không mặc cảm xấu hổ, tôi mừng cho bạn đã quên được lỗi lầm trong quá khứ để làm lại cuộc đời tốt đẹp hơn.

Suốt thời gian tôi làm trong beauty salon còn có rất nhiều chuyện khó quên. Tiệm tôi có một nhân vật rất tiêu lâm. Tên nàng là Wendy, mặt rất đẹp chỉ phải tội hơi mập một chút. Nàng hát khá hay và tuy làm tóc nhưng vẫn nuôi mộng làm ca sĩ. Không hiểu sao nàng rất thích đội mũ trong tiệm. Nàng có đủ loại mũ kiểu cọ, mỗi ngày đội một kiểu, nhiều khi quần áo và mũ nhìn chẳng hợp với nhau tí nào. Nàng vừa làm vừa hát líu lo, vì tính tình Wendy rất dễ thương nên mọi người trong tiệm đều dễ dàng chấp nhận những thói quen lạ đời của nàng. Tiệm tôi làm là unisex, nên cũng có nhiều khách đàn ông.

Một hôm Wendy cắt tóc cho một ông khách trẻ, nàng vừa cắt tóc vừa hát u ử, chẳng may vô ý cắt vào tai ông khách khiến ông kêu "á" lên. Thấy có chút máu chảy, Wendy quýnh quý xin lỗi rồi rít, chạy lòng vòng như gà mắc đẻ đi kiếm band-aid dán lên tai cho khách. Ông khách quá lịch sự cứ xoa tay trấn an Wendy, nói không sao không sao lia lịa. Đến lúc trả tiền, khi đưa tiền tip cho Wendy, ông khách cười thật tươi dí dỏm nói "Thank you for your free ear cut." Cả tiệm phì cười khiến Wendy mắc cỡ đỏ mặt và đỏ cả tai.

Thêm một chuyện lạ nữa! Tiệm tôi có một nam manager tên là Rocky, có lẽ vì người anh ta đẹp như lực sĩ, da ngăm đen, chuyên môn mặc T-shirt để lộ bắp thịt rắn chắc. Anh rất đông khách, tôi có cảm tưởng nhiều các bà các cô có vẻ cảm anh lắm nên hay mua thức ăn, bánh, kẹo cho anh khi đến làm tóc và tôi thường được ăn ké.

Mỗi thứ Năm, tôi làm tới 8 giờ tối. Hôm đó tiệm vắng khách chỉ còn mình tôi làm ca tối với anh. Tôi có khách hàng tuần mỗi tối thứ Năm nên rất bận. Anh là manager nên tối đó tuy không có khách nhưng anh cũng phải ở lại để trả lời điện thoại và đóng cửa tiệm. Trong lúc tôi bận khách, anh nói để anh đi lòng vòng một lúc rồi trở lại. Tôi làm xong khách là gần 8 giờ, tới giờ tôi hết ca làm, anh vẫn chưa trở lại. Tiệm phải mở cửa tới 9 giờ 30 nên tôi không thể bỏ tiệm trống để đi

về, hơn nữa túi xách của anh vẫn để ở tiệm. Tôi không hiểu anh đi đâu mà bỏ tiệm cho tôi như vậy. Cuối cùng sốt ruột quá không thể chờ lâu hơn, tôi phải gọi nhân viên an ninh. Bấy giờ tôi mới được biết anh đã bị bắt vì tội làm tình với một người đàn ông trong nhà vệ sinh và cảnh sát còng tay anh đi rồi.

Tôi như người từ trên trời rớt xuống. Không thể tưởng tượng một người trông thừa nam tính, đẹp trai như anh, biết bao nhiêu các bà các cô có cảm tình mà lại đi thích đàn ông và làm chuyện vi phạm thuần phong mỹ tục ở nơi công cộng để bị bắt như vậy. Từ đó tôi không nghe tin tức gì về người manager đẹp trai của tiệm tôi nữa.

Chuyện hi nộ ái ố trong beauty salon còn nhiều. Sẽ kể thêm vào dịp khác.

Hồng Thủy

Display window at the Woodward & Lothrop flagship store in Washington, D.C. circa 1928